

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 18.316 van 4 november 2008
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 15 juli 2008 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 8 september 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en van advocaat K. DASSEN loco advocaat S. VAN ROSSEM en van advocaat A. DEMIEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn.

Op 14 maart 2006 vraagt verzoeker de Belgische overheid om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

Op 4 april 2006 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Op diezelfde dag aan verzoeker ter kennis gebracht.

Tegen voormelde beslissing van 4 april 2006 dient verzoeker een dringend beroep in bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 12 mei 2007 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de beslissing houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Tegen voormelde beslissing van 12 mei 2007 dient verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 9 november 2007 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van de Commissaris-generaal bij arrest nr. 3476.

Op 29 januari 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van verzoeker. Dit bevel wordt hem ter kennis gebracht op 6 maart 2008.

Op 28 maart 2008 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in.

Op 14 april 2008 wordt door de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing genomen houdende de weigering tot in overwegingname van verzoekers tweede asielaanvraag. Op diezelfde dag wordt hem samen met de voormelde beslissing opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht.

Op 28 april 2008 dient verzoeker een derde asielaanvraag in.

Op 25 mei 2008 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in bij de burgemeester van Arendonk.

Op 13 juni 2008 wordt door de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing genomen houdende de weigering tot in overwegingname van verzoekers derde asielaanvraag. Op 12 juli 2008 wordt hem samen met de voormelde beslissing opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht.

Op 19 juni 2008 dient verzoeker een vierde asielaanvraag in.

Op 15 juli 2008 wordt door de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing genomen houdende de weigering tot in overwegingname van verzoekers vierde asielaanvraag. Op diezelfde dag wordt door de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing genomen houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

(...)

Artikel 7, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten; de betrokkene is niet in het bezit van een paspoort van Jemen voorzien van een geldig visum.

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Griekenland, Italië, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Portugal, Spanje, Finland, IJsland, Noorwegen,

Zweden, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta om de volgende redenen:

Kan met eigen middelen niet wettelijk vertrekken

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn (haar) terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden.

Gezien de betrokkene niet in het bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde de procedure tot identificatie te kunnen starten. (...)"

2. Over de ontvankelijkheid

Verweerder werpt een exceptie van onontvankelijkheid op wegens een gebrek aan belang, daar de eventuele schorsing/nietigverklaring van het bevel om het grondgebied te verlaten geen gevolgen zal hebben op de illegale verblijfstoestand van verzoeker en daar het thans bestreden bevel niet meer is dan een herhaald bevel.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, belet echter niet dat verzoeker onder de gelding valt van talrijke eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, met name het bevel van 4 april 2006, 29 januari 2008, 14 april 2008 en 13 juni 2008. Verzoeker heeft nagelaten een beroep tot nietigverklaring in te dienen tegen voormelde bevelen, zodat deze ondertussen definitief zijn geworden en door verweerder nog steeds kunnen worden uitgevoerd. Verzoeker zou hieraan derhalve vooralsnog gevolg dienen te geven. De gevorderde vernietiging kan bijgevolg geen nuttig effect sorteren zodat verzoeker niet getuigt van het rechtens vereiste belang (RvS 19 april 2007, nr. 170.162).

In zoverre het beroep van verzoeker eveneens gericht zou zijn tegen de beslissing tot vrijheidsberoving, wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen erop dat artikel 71, eerste lid Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van artikel 7 Vreemdelingenwet tegen die maatregel beroep kan instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. De Raad is derhalve onbevoegd voor zover het beroep gericht is tegen de beslissing tot vrijheidsberoving van verzoeker (RvS 21 maart 2008, nr. 2437). Ter terechtzitting deelt de raadsvrouw van verzoeker bovendien mee dat verzoeker reeds in vrijheid werd gesteld, zodat het beroep tegen de beslissing tot vrijheidsberoving hoe dan ook zonder voorwerp is.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

Uit voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering

tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier november tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.